

ת"פ 10038/05/22 - מדינת ישראל ע"י נגד שאדי דענא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10038-05-22 מדינת ישראל נ' דענא(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים שאדי דענא (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד סנאא חייט	

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, לפי סעיף 47 (א) לפרות סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב] תשכ"ט 1969.
2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 29.4.2022 בשעה 03:00, התפרץ הנאשם לדירה מספר 47 ברחוב אבן ישראל 3 בירושלים, בכוונה לבצע גניבה, וזאת בזמן שבני הבית נמצאים בה.
3. הנאשם נכנס לבניין, החל לתור בקומות ולנסות לפתוח את דלתות השכנים. בהגיעו לקומה השישית, לדירה 47, גילה כי הדלת לא נעולה, פתח אותה ונכנס לבית.
4. הנאשם תר בדירה, נכנס לחדר בו ישנה בתם של בעלי הבית, פתח את תיקה האישי, נטל מתוכו ארנק מעטפה ומפתחות.
5. על רקע דיווח למשטרת ישראל לפיו הנאשם תר בקומות הבית, הגיעו לבניין שוטרים אשר החלו לבצע סקירות. בשלב מסוים, ניסתה אם הבית להיכנס לשירותים, וגילתה כי הדלת סגורה מבפנים. האם קראה לאב וזה אחז בידית שעה שהאם הזעיקה את השוטרים. תוך כדי קריאותיה, דחף הנאשם את הדלת עד שהידיית נשברה, הדלת נפתחה, והנאשם ברח מהדירה.
6. למשמע קריאותיה, שבו השוטרים למקום, והבחינו בנאשם יוצא בריצה הבניין. אחד השוטרים הורה לנאשם לעמוד בצמוד לקיר אך הנאשם התנגד והחל להדוף את השוטר, ובהמשך נתן לשוטר מכת אגרוף בפניו. השוטר נפל לרצפה, ושוטרת נוספת ניסתה לאחוז בנאשם שהדף אותה, יצא מהבניין תוך שהוא טורק את דלת הכניסה בפניו של השוטר ונמלט.

7. השוטרים החלו במרדף, ואיתרו את הנאשם מתחבא מאחורי שיחים. בניסיון לעצור נאלצו להשתמש באקדח טיזר, אך ללא הצלחה. הנאשם הצליח להימלט עד שנתפס בסמוך, בסיוע כוחות משטרה נוספים שהוזעקו למקום.

8. בחיפוש על גופו נתפסו הארנק של הבת, מסמך עם שמה של הבת, ומספר דרכון שלה וכן סכום של 1230 ₪ בתוך מעטפה, 200 דולר אמריקאי, 300 דולר אפריקאי, משקפי שמש ושעון רולקס.

ראיות המאשימה לעונש: ר.פ.

ראיות ההגנה לעונש:

9. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, העידה אמו של הנאשם שמסרה, כי בני המשפחה התגוררו בבית חנינא בירושלים, והנאשם הוא שדאג לפרנסתם, לרבות תשלום דמי שכירות. עוד ציינה, כי אחת מאחיותיו סטודנטית באוניברסיטה ואחות נוספת לומדת בבית ספר. האם ציינה כי בנה בבסיסו ילד טוב, אשר טעה, ואולם היא מבקשת שלא למצות עמו את הדין, ולהתחשב בו ובאחיו.

תמצית טיעוני הצדדים:

10. המאשימה ציינה כי חומרת האירוע נעוצה בנסיבותיו, עת הנאשם פורץ לבית כאשר בני הבית לנים בו, ובהמשך לא נשמע להוראות שוטרים שהורו לו לעצור, והתנגד למעצר. לדבריה, במקרה זה הפוטנציאל למפגש אלים עם בעלי הבית, אכן התממש, ואך במזל לא נגרם נזק בנפש. המאשימה הפנתה לתוכנו של תסקיר המבחן, העדר נטילת אחריות, ושלילת צורך בטיפול, וכן רמת הסיכון הגבוהה שנקבעה בעניינו. לקולא ביקשה להתחשב בהודאתו.

11. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 15 חודשים ועד 36 חודשים, ונוכח רישומו הפלילי להטיל עליו 30 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

12. ההגנה הפנתה לגילו הצעיר של הנאשם. לכך שהוא דאג לפרנסת משפחתו, עד מעצרו. צוין בעניין זה, כי על רקע נסיבות משפחתיות מורכבות- נטישת אביו את משפחתו-הנאשם נשר מלימודיו בגיל 14 כדי לסייע לאמו ואחיו. הסנגורית הפנתה למצבה הרפואי של האם, בהתאם למסמך שסומן נ/1. בהתייחס לאירוע הוסיפה, כי הנאשם היה נתון בשכרות בעת המעשים, והוא נכנס לבית שלא היה נעול. הסנגורית הפנתה למספר גזרי דין בהם הוטלו 14 חודשי מאסר על נאשמים בגין ביצוע עבירות דומות, וביקשה להסתפק בתקופה אותה מרצה הנאשם כ-10 חודשים.

13. הנאשם הביע צער על מעשיו, והביע את שאיפתו לניהול אורח חיים תקין.

דין:

14. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם נוגעים בביטחונו של אדם, שלוותו, הזכות לקניין, וכן כיבוד שלטון החוק ורשויות אכיפת-החוק. רף החומרה שבמעשים הינו גבוה, שכן הנאשם נכנס לבית בעת שבני הבית מצויים בו, ובהמשך, נכנס לחדרה של הבת בעת שהיא לנה. הנאשם גנב מחדרה תיק ובו מסמכים אישיים וכסף מזומן השייך לה. בהמשך, הסתתר בשירותים, ונמלט מהדירה לאחר ששבר את ידית דלת השירותים, בעת שאב הבית מנסה למנוע את יציאתו, ולהזעיק את השוטרים שסרקו את הבניין באותה עת בניסיון לאתר. בצדק ציינה נציגת המאשימה, כי הפוטנציאל להתממשותו של אירוע אלים במקרה זה היה גבוה, ואך במזל לא הסתיים האירוע באופן

חמור יותר. אך בכך לא די, שכן לאחר שהנאשם נמלט מהדירה, הורו לו השוטרים לעצור, והוא בתגובה נקט כלפיהם בפעולות אלימות כדי למנוע את מעצרו. הנאשם היכה בהם, ואף הפיל את אחד השוטרים לרצפה, והטיח את השוטרת שניסתה לסייע לשוטר. הנאשם לא פסק ממעשיו והדף בפניהם את דלת הכניסה לבנין בעת מנוסתו. בדרך זו עלה בידו להימלט מהבנין עד שנתפס על ידי כוח שיטור שהוזעק לסייע לאותם שוטרים.

15. להלן פסקי דין רלוונטיים לקביעת מתחם העונש:

א. רע"פ 8637/14 וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל (13.1.15) אושר גזר דינו של בית המשפט המחוזי בעניינו של נאשם שהורשע ב-2 עבירות התפרצות לדירה אחת, באמצעות מפתח שמצא, ו-2 עבירות גניבת תכשיטים יקרי ערך מהדירה. בימ"ש השלום קבע כי מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, אך בהתחשב בגילו של הנאשם ובנטילת האחריות הוטלו עליו 16 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערכאת הערעור הפחיתה מעונשו של הנאשם, כך שהוטלו עליו 12 חודשי מאסר, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות.

ב. רע"פ 8399/15 אליאב קדוש נ' מדינת ישראל (19.05.16) גנב הנאשם את מפתח דירתה של אם זוגתו, וכאשר ידע שהיא אינה בביתה, נכנס לבית וגנב ממנו תכשיטים בעלי ערך וכסף מזומן ולאחר מכן מכר את התכשיטים יחד עם זוגתו. בבימ"ש השלום נקבע מתחם ענישה שבין 12-36 חודשי מאסר בפועל, ונוכח חומרת העבירות נדחתה המלצה שיקומית. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. גזה"ד אושר הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 9460/16 דניאל ברוך גרנבי נ' מדינת ישראל (12.03.17) התפרצות ב-4 הזדמנויות לדירה וגניבת סכומי כסף נמוכים יחסית (עד כ-1,300 ₪). בית משפט השלום קבע שמתחם הענישה נע בין 16-24 חודשי מאסר בפועל, ותוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם נגזר עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, והועמד על 16 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. גזה"ד אושר בבית משפט המחוזי ובביהמ"ש העליון.

ד. עפ"ג 50946-07-14 אמנון אל טופחי נ' מדינת ישראל (6.10.14) אושר גזר דינו של בימ"ש השלום בו הורשע נאשם בשלושה אישומים, הסגת גבול ו-2 אישומים של התפרצות לדירה -וגניבת טלוויזיה ושלט במקרה אחד ובגניבת טלפונים ניידים, תיק ותכשיטים במקרה הנוסף. במקרה זה נקבע מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל ביחס לאישום הראשון ובאישום השני נקבע מתחם הנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

ה. רע"פ 3228/12 וסילנקו נגד מדינת ישראל (10.10.2010), הוחמר עונשו של נאשם ל-24 חודשים, לנאשם בעל רישום פלילי מכביד בעבירות רכוש.

16. נוכח נסיבות האירוע, ובהתאם לפסיקה המנחה, ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם שבין 12 חודשים ועד 30 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

17. הנאשם כבן 27 רווק. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, והוא שווה בתנאי מעצר משך כ-10 חודשים.

18. הבאתי במסגרת שיקוליי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר המבחן. הנאשם נטל אחריות על אחיו הקטנים, לפרנסתם, בהעדר דמות אב. שרות המבחן מציי, כי העבירות אותן ביצע בעבר, נעשו על רקע משבר

שחווה במשפחתו, ובהעדר סמכויות מיטביות ומציבות גבול עבורו. מאידך, קיימים קשיים בוויסות דחפים, קושי בגילוי אמפטיה לזולת, ותלות באלכוהול בה הוא אינו מכיר, ובהתאם שולל נזקקות טיפולית. צוין, כי בין השנים 2017-2018 הנאשם הורשע פעמיים, בעבירות של רכוש ומרמה, ונדון בגינם לעונשי מאסר. הנאשם מופנה זו פעם שלישית אליהם, ולהתרשמותם התנהגותו אימפולסיבית, כאשר את האחריות הוא ממקד בגורמים חיצוניים.

19. שרות המבחן העריך את הסיכון להישנות עבירות בעתיד כגבוהה, כל עוד הנאשם לא ישולב בהליך טיפולי ייעודי בתחום ההתמכרויות, ועל כן המלצתו היא להטלת תקופת מאסר שתכלול טיפול בהתמכרויות בין כותלי הכלא.

20. מדברי אמו של הנאשם בבית המשפט, עולה כי משפחתו, נתונה כעת במצב אישי וכלכלי קשה, שכן הנאשם הוא שנשא בעול הפרנסה, לרבות פרנסת אחיו הקטינים.

21. לנאשם רישום פלילי הכולל צבר עבירות רכוש והונאה אותן ביצע. הנאשם ריצה שתי תקופות מאסר, האחת למשך 15 חודשים בשנת 2017, והשנייה למשך 9 חודשים, משנת 2018.

22. התמונה העולה מהאמור לעיל, מלמדת כי הנאשם אינו סר למרות החוק, ואף עונשי מאסר שהוטלו עליו, לא היה בהם כדי למתן את התנהגותו. כעת, ביצע הנאשם עבירות נוספות, שכפי שציינתי מצויות ברף חומרה גבוהה, והן בבחינת עליית מדרגה. בהקשר זה, ומטעמים של הרתעת היחיד, יש לקחת בחשבון גם את רמת הסיכון שנקבעה בעניינו על ידי שרות המבחן.

23. במכלול הדברים, סברתי כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי-עליון של המתחם ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 24 חודשים שמניינם החל מיום מעצרו של הנאשם.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שמונה חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע, וזאת למשך שלוש שנים. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

ה. פיצוי כספי לע"ת 2 בסך 1500 אשר ישולם עד ליום 3.9.2023.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, במעמד הנוכחים (הנאשם בוועוד חזותי).

